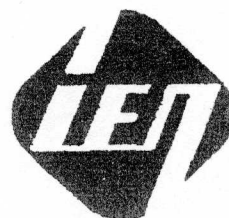
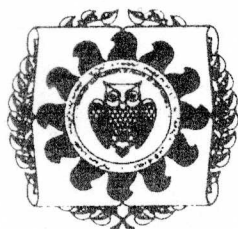

ISSN 1817-3772

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСНИК ДОНБАСУ

науковий журнал

2006

№ 2–3 (4–5)

Економічний вісник Донбасу

Науковий журнал

№ 2–3 (4–5) 2006

Заснований у 2004 році

Свідectво про державну реєстрацію КВ № 9173 видано Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 24.09.2004 року

Рекомендований до друку рішенням ученої ради
Луганського національного педагогічного університету імені Тараса Шевченка
(протокол № 11 від 23.06.2006 р.)

Засновники:

Луганський національний педагогічний університет імені Тараса Шевченка,
Інститут економіки промисловості Національної академії наук України

Склад редакційної колегії:

Головний редактор

Амоша О.І., академік НАН України, доктор економічних наук, професор (м. Донецьк)

Заступник головного редактора

Матросова Л.М., доктор економічних наук (м. Луганськ)

Відповідальний секретар

Скороход Н.М., кандидат економічних наук, доцент (м. Луганськ)

Заступник відповідального секретаря

Ляшенко В.І., кандидат економічних наук, старший науковий співробітник (м. Донецьк)

Члени колегії:

Акмасєв А.І., доктор економічних наук, професор (м. Алчевськ)
Александров І.О., доктор економічних наук, професор (м. Донецьк)
Булєєв І.П., доктор економічних наук, професор (м. Донецьк)
Дементьєв В.В., доктор економічних наук, професор (м. Донецьк)
Кліяненко Б.Т., доктор економічних наук, професор (м. Луганськ)
Кабанов А.І., доктор економічних наук (м. Донецьк)
Макогон Ю.В., доктор економічних наук, професор (м. Донецьк)
Махортов Ю.О., доктор економічних наук (м. Луганськ)
Павлов К.В., доктор економічних наук, професор (м. Белгород)
Пономаренко В.С., доктор економічних наук, професор (м. Харків)
Саєнко Г.В., доктор економічних наук, професор (м. Луганськ)
Столяров В.Ф., доктор економічних наук, професор (м. Київ)

Технічний редактор

Лобода С.М.

Коректор

Пономарьова Т.О.

E-mail: Slaval@iep.donetsk.ua
Slaval@stels.net

© Інститут економіки промисловості Національної академії наук України, 2006
© Луганський національний педагогічний університет імені Тараса Шевченка, 2006
© Акіндєєв Д. В., Ляшенко В. І., дизайн обкладинки, 2006

Зміст

НАУКОВІ СТАТТІ

Соціально-економічні проблеми Донбасу

1. Кабанов А.И., Драчук Ю.З., Харченко В.Д., Кочешкова И.Н. О прогнозе развития угольного производства в среднесрочной перспективе 4
2. Амоша А.И., Зубанов В.А., Ляшенко В.И., Марченко В.Н. Конкурентная политика на российском рынке труб большого диаметра и ее последствия для украинских производителей-экспортеров 14
3. Гордиенко М.В. Проблемы кластера угольного машиностроения Донбасса 36
4. Зінченко В.О. Іноземне інвестування як важливий фактор розвитку Луганщини 42
5. Череватский Д.Ю., Рыбалко В.В., Чейлях Д.Д. Особенности приватизации угольных шахт Донбасса 47

Макроекономіка

6. Булеев И.П. Институциональный подход к проблеме соотношения бизнеса и власти 55
7. Воронін С.М., Кононенко Г.М., Теряник О.А. Процеси трансформаційної економіки України як фактор розвитку 63
8. Пешко А.В. Стан та інвестиційна привабливість галузі тваринництва в Україні 71
9. Ткаченко В.А. Ефективність соціально значимих стратегічних рішень у складних соціально-економічних системах 77
10. Мішковець Н.М., Ядранський Д.М. Управління соціально-економічними системами – необхідна умова стабільного розвитку 87

Фінанси

11. Величко О.В., Якуніна О.В. Проблеми збалансованості державного бюджету та економічного зростання в Україні 94
12. Заїка І.П. Проблеми підтримки фінансової надійності страхової компанії 104

Мікроекономіка

13. Семенов Г.А., Семенов А.Г. Особенности составления бизнес-плана организации, работающей по франчайзинговой схеме 110
14. Цыганкова С.А., Полковникова И.В. Некоторые аспекты применения информационных технологий в туристическом бизнесе 122
15. Шпак И.А. Анализ кластерных моделей с точки зрения теории трансакционных издержек 129

НАУКОВІ ПОВІДОМЛЕННЯ

1. Асаул А.Н. Стратегии развития Санкт-Петербурга в инвестиционной сфере 138
2. Павлов К.В. Этноэкономика как научное направление 145
3. Матросова Л.М., Семенов М.А. Менеджмент системи дистанційного навчання 155

ЕФЕКТИВНІСТЬ СОЦІАЛЬНО ЗНАЧИМИХ СТРАТЕГІЧНИХ РІШЕНЬ У СКЛАДНИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМАХ

Особливістю перших років ХХІ сторіччя для українського суспільства є спроба заставити його усвідомити свою відповідальність за Життя. Звичайно, сьогодні майже кожен член цього суспільства намагається упоратися з цим самотійно. Але ж відомо, що на рівень усвідомлення і прийняття на себе відповідальності кожним має суттєвий вплив широкий спектр суспільно-соціальних, економічних, політичних і духовних факторів, особливості виховання і формування свідомості під впливом довкілля, природна несхожість людей як біоенергосистем, інтелектуального програмного потенціалу, який у кожного свій, не схожий на іншого, і в якому базуються здібності, притаманні тільки цьому суб'єкту. Саме це, безкінцеве число цих складових, і відтворює у кожної конкретної людини, притаманний тільки їй, конкретний рівень відповідальності. Але ж є ще одна складова кожної суспільної формації – це влада, яка від природи наділена правом приймати рішення. Саме ці рішення за всіх часів були непростими і по-різному сприймалися у суспільстві. Саме ці рішення по своїй суті є процесами стратегічного розвитку суспільства будь-якої формації.

Ця ділема, сакральна влада суспільства за “другим законом природи” і влада на основі “першого і фундаментального закону”, що виникла на зорі перших цивілізацій та збереглася, послідовна у всіх соціально-суспільних формаціях, має підстави

і сьогодні. Українське суспільство відчуло на собі і владу самодержця, який правив на підставі впевненості, що виконує заповіт Всевишнього, і владу комуністів, що були впевнені у володінні самим вірним вченням, яке дозволяє орієнтуватися їм в політиці також впевнено, як це вдається робити хімікам, фізикам чи біологам у їх науках. Але чим все це скінчилося? А реформатори останнього десятиліття ХХ сторіччя так і зовсім відмовилися від історичних знань, вчепилися зубами в практику західного лібералізму і розпочали “виправляти положення” на основі її принципів.

Чи могло бути по іншому? Ні! Бо кінець ХХ сторіччя був відзначений найважливішою історичною подією – світова цивілізація прийшла до третього природного суперциклу, до розбудови оптимальної соціально-економічної формації. Головною визначальною ознакою якої є перехід суспільства на основі перевтілення фундаментальної науки та інноваційно-інформаційних технологій в вирішальний фактор еволюції до оптимального, автономного і аж до природного суспільства.

А якщо це так, то виникає цілком законірне питання: “Чи може сучасна наукова думка запропонувати новий більш раціональний алгоритм співвідношення діючої влади і наукових знань щодо прийняття ефективних стратегічних рішень?” Бо ж хід сьогоднішнього як раз потребує саме такого підходу.